

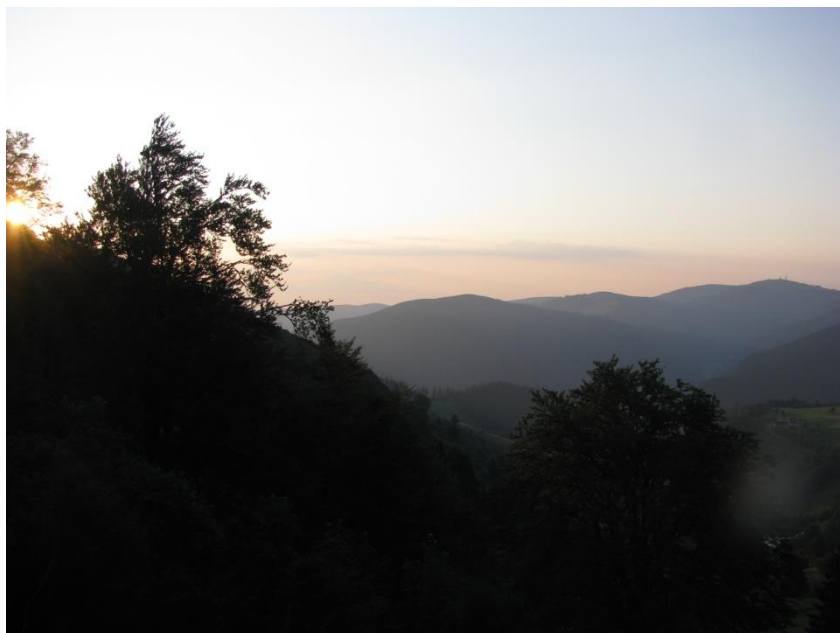
Belchen Satt Super Randonnée

Indledning

Hvad er for noget? Kort sagt er det en tur på min. 600km og mindst 10000hm. For at det skal være til at klare, som alm. dødelig har man udvidet tidsgrænsen fra 40 til 50 timer. For hver 500hm der bliver lagt oveni, så udvides tidsgrænsen med 1 time. Denne tur har ca. 12000hm, så dvs. at maks. tid er 54 timer. En super Randonnée fungerer som en permanent og kan således køres året rundt. Men det er på eget ansvar at finde et tidspunkt alle veje er åbne. Her tænkes der ikke på vejarbejde, men diverse bjergpas der kan være lukkede pga. sne. Men hvorfor så det. Det har vel været som et led et skabe noget lidt mere ekstraordinært at køre efter. Både ruter og "titler". Den nye udmærkelse man kan få som led i dette er Randonneur10000. Det indebærer en fuld BRM serie 200-300-400-600-1000 to gange. Derudover en Paris-Brest-Paris, en tur 1200+, en fleché og altså en super randonée. Det har man sammen lagt 6 år til at klare. Det har også været det, der har været tanken bag. at jeg skulle give mig i kast med sådan en cykeltur. Jeg er ikke nogen bjergged så det er lidt hårdt ved mig, selvom det også er lidt sjovt at komme ud i nogle bakker eller bjerge. Men nu manglede jeg bare en super randonée. Der er flere muligheder rundt omkring. Denne er udvalgt af rejsehensyn. Med det på plads er det jo bare at komme i gang med træningen.

Turen

Som sagt så gjort. Turen startede i Freiburg fredag morgen kl. 5.15 fra den gamle byport Martinstor, da jeg tog mit kontrolbillede nr. 1. Det er stadig mørkt men det er ligegyldigt eftersom det bare er ligeud til første kontrol efter 18km. Det starter med at stige med 1-2% rimelig tidligt. Men her betyder det ikke så meget da benene er helt friske og humøret på toppen. Efter ca. 7 km begynder stigningen rigtigt. Den rammer kortvarigt lige 10-12% men flader så lidt ud igen og ligger fast på 5-7% indtil 3-4km fra toppen hvor den kun har 3-4%. Kl. 06:35 stod jeg på toppen af Schauinsland i 1200m og nød udsigten og solopgangen. Her havde

jeg målt lidt over 900hm. Så var jeg i gang. På forhånd havde jeg set profilen for ruten og vidste at de første 250km indeholdt flest hm.

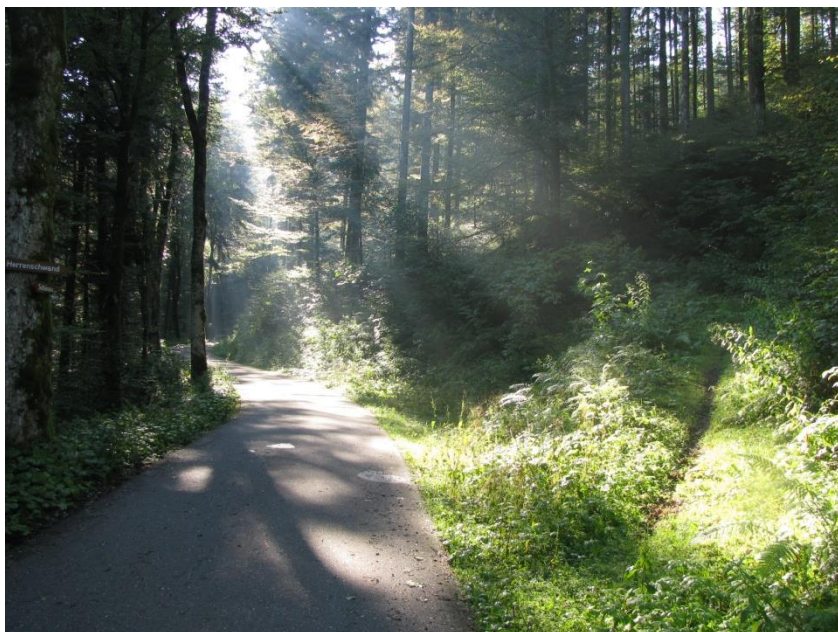
Nedkørslen gik af små veje og det var svært at opbygge en ordentlig hastighed. Lidt irriterende for mig da jeg ikke er så hurtig opad og derfor gerne vil hente noget tid nedad. Bedre blev det ikke da det gik med 15% på smalle veje igennem skoven. Der var mange blinde sving så overblikket til at give los manglede. Men alt får en

ende og det begyndte at stige lidt igen. Der gik det med 3-4% hvilket passer mig fint lige indtil jeg opdagede at jeg skulle dreje fra ind på en smal lille vej. Så hed det pludselig 13% som blev til 15 og 17 og endte på

19% meget hurtigt. Heldigvis var det kun 3-400meter, men jeg var fuldstændig uforberedt og det havde nær taget pippet fra mig. Bare der ikke ville komme for mange af dem. Resten af vejen var noget mere afdæmpet. Dog var det ved af snyde mig lidt, at ruten fortsatte ad en grusvej rundt om en skilift. For så 100mtr senere at blive til asfalt de sidste 4-5km op.

Efter 42km havde jeg nået Belchenhaus i 1360mtr højde. kl. var 08.10 og computeren sagde nu 1742hm.

Gennemsnitsfarten var ikke imponerende men jeg mener det var lovligt undskyldt. Det første af ruten var tilbage ad samme vej som op. Derefter var det ad en større vej til bunden af dalen. Her var det tid til et pitstop. Efter at jeg havde tanket op begyndte turen op igen. Den gik hurtigt ind på en smal vej og jeg frygtede det værste. Men det var en ok belægning og stadig de her humane 5-7% der slangede sig op gennem skoven set over hele turen synes jeg denne stigning var en af de bedste at køre. Trafikken

var til at overse og man kunne derfor rigtig fornemme naturen. og høre rislen fra de mange små vandløb der var rundt omkring. Men alt har en ende gud ske tak og lov det for ellers var det nok ikke så "dejligt" i længden. Efter 62km nåede jeg Tiergrüble i 1068mtr. kl. 09:25 og nu hed den 2259hm.

Herefter gik det ad fornuftige veje nedad igen. Men det til trods så ramte jeg et lille hul i vejen og hørte et knæk. jeg kunne ikke se noget galt og fortsatte. På denne del røg min teori om at de store hovedveje havde bløde stigninger og smalle veje var stejle. Den tommelfingerregel kunne jeg godt skyde en hvis pil efter. På et tidspunkt blev jeg mødt af 9-10% over et pænt stykke. En lille spise pause blev det også til. En lille irritation blev det også til, da jeg på en nedkørsel pludselig ikke kunne køre min ønske fart pga. et par biler. Men det er bagateller. Inden jeg vidste af det, var det kl. 12:50 og havde nået Läufelfingen. Her opdagede jeg at det knæk jeg hørte var fra min taskeholder. Et par strips og så var jeg klar igen. Lidt op og ned havde det da været for nu havde jeg 3365hm efter 131km. Atypisk var det denne gang i en lille dal.

En dal betyder jo som regel desværre også at det går op igen. Det gjorde det så eftertrykkeligt med først 10-15% ud af byen for så at blive til 19-20% de næste 3-400meter inden det fladede ud igen. Her måtte jeg lige stoppe og drikke lidt af den Sodavand jeg altid har ryglommen. Så gik det lidt ned igen gennem en by kaldet Eptingen, som reklamerede for Weltmeisterschaft i wurstsalat. Intet mindre. Videre under motorvejen. Det lignede kort at man ville komme ud på motorvejen, men 50meter før det blev kriminelt kunne man dreje fra til højre. Her startede næste stigning. Den gik meget varieret fra 8-15% og følte direkte modbydelig for mig. Den har ca. været 6km lang men det føles som det dobbelte. Halvvejs oppe passerede jeg en restauration hvor nogle af dem der havde overhalet mig i bil kunne sidde og se på mig lide. Hele stykket fra

sidste kontrol til toppen af Chilchzimmer var blot 9km. Jeg havde kørt nu kørt 140km og 3965hm, uret sagde 13:55.

Nu skulle jeg få et lille pusterum med nedkørsel til en lille by, Balsthal, hvor jeg gjorde stop og fik noget at drikke og spise. På dette tidspunkt er jeg nået et stykke ind i Schweiz. Det havde jeg ikke lige tænkt over før jeg fik byttepenge i Schweizerfranc. Nå så fik jeg det at døjes med. Turen videre gik i en dal på en vej der starter fladt inden den stiger svagt i et godt stykke tid. Dog kun lige til 170km hvor jeg skulle dreje fra til venstre. En lille km kørsel ind i skoven hvor det steg længe med ca. 15% +/-2% hele vejen op til toppen. Her kører man lige et stykke rundt til Kurhaus Weissenstein i 1283mtr højde. Triptælleren sagde nu 176km og 4777hm kl. 16:20.

Nedkørslen fra Weissenstein var ikke meget sjovere end turen op. Det eneste lyspunkt er at man ikke skal arbejde for at komme frem. Den foregår delvist på vej af tvivlsom kvalitet og med op til 20%. Når man skal trække så meget i bremsen for at holde kontrollen over cyklen går lidt af det sjove af det. Arrangøren selv udtalte selv til at han synes den er farlig, i hvert fald hvis vejen er våd. Men jeg kom da helskindet ned. Jeg holder ind endnu engang i en lille landsby for at fylde dunkene. Turen går lidt op og ned med nogle plateau'er hvor det er muligt at køre med mere normal hastighed. Stigningen til turens højeste punkt La Chasseral starter egentlig ca. 20km før toppen. Dog med beskedne procenter og et kort stykke nedad. Samme tidspunkt startede det også med regne og det blev ved en times tid. Men ca. 15km før toppen bliver det til en egentlig stigning mest med 6-8%. 3-4 km før toppen kører man over nogle riller i vejen brugt til at holde kreaturer inde. Så de sidste km forløb et par gange i slalom mellem køer. Ikke det store problem for mig, men bilisterne fandt det sikkert mere problematisk.

La Chasseral ligger i 1598 meters højde. Det var hundekoldt pga. regnen tidligere og det blæste lidt på toppen. kl. 20:18 efter 234km og 6256hm. Der var kontrol ved siden af et rædsel af en antenne. Men drejede man hovedet lidt så man til gengæld en flot udsigt. Det gav også en fornemmelse af det næste stykke af ruten. Der var også en restaurant på toppen. Men jeg valgte at køre videre og håbede på at møde noget senere. Efter en

god nedkørsel kommer man nede i dalen igennem byen St. Imier. Her kom jeg forbi et pizzeria og gjorde stop her istedet. De snakkede desværre kun lidt gebrokket fransk. Jeg har svært ved fransk men det her var

en oplevelse. De lavede dog en fantastisk pizza. Der kan mange af stederne herhjemme lære en ting eller to. Efter at være tanket op på alle måder med lidt ekstra til natten var jeg klar til at fortsætte. Turen startede med at gå op et godt stykke tid med en pæn hældning. Men spændende var nedkørslen der fulgte. Arrangøren havde på forhånd sendt en e-mail og beskrevet vejen var smal og stejl, så man skulle passe på eventuelle modkørende. De var dog det mindste problem, da det var blevet mørkt og man derfor ville blive advaret af deres forlygter. Men den havde flere steder 15-20% og med store huller i vejen så det gjaldt om at være vågen. Da jeg nåede bunden, var jeg samtidig ved næste kontrol på en bro ved en større sø. Nu var jeg også nået ind i Frankrig. Det er sjældent, at jeg er i 3 lande på en dag på cykel.

Le Doubs-Schlucht "La Goule". var ved 276km og 6877hm. Klokken var nu 23:20. Selv om det var mørkt var det alligevel let at forestille sig hvor flot det er i dagslys. Turen videre var blokeret af en kæde, der var spændt på tværs af vejen på den anden side af broen. Men i samme e-mail var det også beskrevet man bare skulle forcere den. Som sagt så gjort. Men turen op var ligeså slem som turen ned. Men blot tilsat en puls tæt ved 200. Så da jeg endelig nåede toppen igen var jeg lettet. Inden længe kom jeg ud på nogle lidt større veje og et stykke på 6-7km med ca. 7% ned på en stor hovedvej gjorde godt. Jeg kunne køre fuldstændig frit uden at skulle bremse selv i de skarpe sving. Det var lækkert, især med tanke på at farten ellers om natten sjældent er så høj som man tror. Et fladt stykke og en mindre stigning senere nåede jeg frem til Glainans.

I Glainans var kl. 02:24. Triptælleren sagde 328km og 7744hm. Her var en flot fontæne hvor jeg kunne få lidt vand til dunkene. Videre gik det stille og roligt men desværre begyndte det atter at regne. Jeg tænke at så ville jeg nemmere kunne holde mig vågen ud på de små timer. Men der gik blot en time inden trætheden begyndte at melde sig. Så jeg stoppede ved en skole, hvor jeg kunne lægge mig under et halvtag. Efter 1½ time på øjet fortsatte jeg atter min færd. Det var stoppet med at regne. Så det var en ekstra bonus ved det. Stykket var ellers relativt fladt og derfor isoleret set lidt misvisende at jeg først nåede Lure kl. 06:17

Trip tælleren sagde 367km og 8092hm. Næste etape startede også fladt og kombineret med noget morgenmad fra en hyggelig lille købmand i Servance. Ja så var det jo slet ikke så tosset, selv om det var begyndt at dryppe lidt igen. Få kilometer efter drejede ruten af den fine hovedvej og straks var det ad små veje små skrappe 10-12% igen. Men med over 4000hm tilbage så vidste jeg jo godt, det flade ikke ville vare ved. Halvejs oppe fladede det ud med et par procenter mindre og før eller senere så har man jo nået toppen.

Således nåede jeg også Col du Ballon de Servance kl. 09:31. Trip tælleren stod på 408km og 9050hm. Turen var således kommet ind i Tour de France land Vogeserne. Det er samtidig første gang jeg er i det ellers så kendte Alsace område, så lidt spændende var det da køre rundt i området. Hastigt videre mod næste mål gik det nedad på en noget bedre vej end turen op og mere eller mindre i 20km. Dejligt. Derpå et mellemstykke med lidt op/ned inden turen op atter begynder. Den er uden det store dramatik og for det meste 5-8%, inden det på toppen bliver mere bart i en stor venstrekurve mod toppen. Det betyder at vinden kan mærkes igen. Men det er et kort stykke.

På toppen af den lidt mere kendte Ballon d'Alsace kl. 12:11 stod computeren på 451km og 9888hm. Mens jeg er ved at tage kontrolbilledet kommer to franskmænd over og spørger til om jeg er randonneur. Den ene kan heldigvis lidt engelsk. Det må jeg jo sige ja til. Jeg forklarer hvad det er. Vi vender hurtigt PBP og han nikker anerkendende af mine to ture og siger stolt at han er på 6 ture. Vi ønsker hinanden god tur og

fortsætter. På vej ned kom fordelen ved cykel lidt til udtryk, da en bil sætter i gang ca. samtidig som mig. Men hvor den kun indhenter mig på de lige stykker, trækker jeg fra lige så snart vejen drejer lidt. I bunden gik det ad en cykelsti til næste by, hvor jeg holdt en middagspause. Herfra starter næste stigning. Her var det også blevet varmt og solen kiggede frem. Jeg smed overtrækstøjet og begyndte turen op til Col du Page. Her nåede jeg frem kl. 14:11.

Nu sagde computeren 471km og 10309hm en lille tur ned over Col d'oderon og så den lange tur videre ned i dalen inden en lang og sej tur op mod Grand Ballon. Det var alt andet end den store pæne vej man kender fra Touren. Det her er den lille stejle bagvej. Det første stykke til en by med kortvarigt fladt stykke er ikke så slemt. Men efter byen bliver den stejl med op til 15% igen og kombineret med, at det begyndte at styrtregne røg humøret godt ned. Et par km fra toppen kommer man dog ud på hovedvejen. Toppen var fuldstændig omkranset af skyer og man kunne ikke se det mindste af udsigten.

Triptælleren sagde 502km og 11190hm. Tiden sagde 16:55 og hvis jeg skulle nå ud af bjergene inden mørkets frembrud var der ikke meget tid at spille. Så jeg fortsatte nødtvunget videre selvom jeg godt kunne bruge en lille pause. Jeg passerede godt nok en restaurant oppe i højderne. Men det var noget køligt, så jeg ville hellere lidt længere ned. Lidet anede jeg at den smule bebyggelse, jeg kom forbi. Da jeg endelig nærmede mig bunden, ikke havde nogen butikker, af hvad jeg opdagede. Så jeg måtte tage turen op mod Petit Ballon med. Dog var den ikke så slem som storebroren. Selvom den ca. er 10km lang havde den ikke de samme procenter og jeg åndede lettet op da jeg stod på toppen kl. 19:10

Der var nu kørt 533km og 11885hm og der manglede bare en top tilbage. Jeg hastede videre. Dog var det lige ved at gå lidt for stærkt i et sving da jeg ramte et bump og kortvarigt mistede kontakten med asfalten. Men ikke mere dramatisk end kontrollen var der, samme øjeblik jeg ramte underlaget igen. Jeg kunne derefter skynde mig videre så godt, som kræfterne nu tillod det. Herefter var der bare en 5-6km op til Col du Firstplan i 722 meter højde. Solen var ikke gået ned endnu. Kl. var 20:09 og triptælleren stod på 551km og 12229hm.

Nu gik det nedad ca. 3,5km og så 1,5 op til Col du Hundsplan. Herefter kørte jeg 1-2km ned igen. Inden jeg opdagede en restaurant eller måske snarer en kro inde på venstre hånd. Hårdt tiltrængt stoppede jeg her for at få en gang aftensmad. Da jeg trådte ind ad døren forstummede næsten al snak i 1-2 sekunder. Jeg blev dog venligt sat ved at bord og bestilte en stor bøf med pommes frites og lidt grønt. Det gjorde godt og da jeg næsten havde samlet mine ting til at fortsætte. Kom en gæst over for at spørge om jeg var kommet på cykel? Ja det var jeg. Ok og så gik hun igen. Udenfor kom hun rundt om hjørnet til mig og udbrød "du mener det!" og kaldte på et par andre gæster. De var meget interesseret i distancen hidtil og samlet. Hvor langt jeg skulle nu. De mente det var en

umulighed at køre sådan en tur. Men det hører man jo så tit på disse ture. På det sidste af nedkørslen var der frit udsyn til pludselig meget flade stykke der ventede resten af vejen til Freiburg. Resten af vejen gik det stille og roligt da der ikke var mere at skyde med. Kl. 00:40 nåede jeg tilbage til Freiburg. 615km og 12525hm.

Eftertanke

Samlet tid for turen blev 43t 25min. Lidt stolthed til trods for at jeg havde håbet at komme ind omkring eller under 40 timer. Det er i bund og grund lige gyldigt. Jeg har fået sat sidste flueben til min randonneur10000. Hvad jeg så end kan bruge den til. Det er vel ret beset kun for sit eget ego. Men det skal jo også plejes en gang imellem.

Det kan være svært at lave nogen endelige konklusioner i kølvandet på sådan en tur. Jeg synes det var lidt svært for mig at gribe det rigtigt an med at køre i bjergene. Jeg kender den totale distance for turen og ca. højdemeter. Men ikke 100% hvor stejlt det bliver samt vind og vejr. Det var svært finde ud af på forhånd, da det kunne gå begge veje. Jeg hørte en overgang torden i det fjerne, men kom ikke på tværs af det. Jeg synes selv at det gik fornuftigt. Jeg holdt et jævnt gennemsnit på 18-19km/t der spænder fra 5km/t til 74km/t og jeg kunne absolut ikke have øget den. Så skulle jeg have været mere konstant i min træning. Men det er min egen skyld. Det er en fantastisk flot natur. Underlaget er udfordrende flere gange undervejs. Skal jeg køre en lignende tur igen, så vælger jeg nok et andet sted i håb om nogle bedre veje. Men ligeså meget for at se noget andet. Muligvis Frankrig eller Norge, men det må tiden vise. Jeg vil dog ikke fraråde folk at køre denne tur, tvært imod, men blot have in mente at kvaliteten af vejene til tider er meget svingene. Ellers er det bare kaste sig ud i det og se det som et eventyr. Jeg har bestemt ikke fortrudt.

Date de départ (Jour, Mois) Start Date (Month, Day)		6		KM 140 Chilchzimmer		13		KM 451 Ballon Alsace	
CONTROLE / CONTROLS		HORAIRE / TIME		7		KM 176 Weißenstein		14	
1	KM 0 Freiburg	05:45		8		KM 234 Chasseral		15	
2	KM 18 Schauinsland	06:35		9		KM 276 La Goule		16	
3	KM 42 Beichenhaus	08:10		10		KM 328 Glainans		17	
4	KM 62 Tiergrüble	09:25		11		KM 367 Lure		18	
5	KM 131 Läufelingen	12:50		12		KM 408 Ball.Servance		09:31	
								Date d'arrivée (Jour, Mois) Finish Date (Month, Day)	
								12:11	
								14:11	
								16:55	
								19:10	
								20:09	
								00:40	

Si vous le souhaitez, certains contrôles photo peuvent être remplacés par des cachets humides.
For some checkpoints, you can choose to have your card stamped instead of taking a picture.
Nous remercions toutes les personnes impliquées pour leur cachet et pour avoir permis le passage du participant. / Our thanks to all officials and helpers involved in the organizing and running of this event.